

בש"פ 7381/22 - מדינת ישראל נגד קינאן גלאם

בבית המשפט העליון

בש"פ 7381/22

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: קינאן גלאם

בקשה (ראשונה) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ב בחשון התשפ"ג (61022)

בשם המבקשת: עו"ד ראיד רחאל

בשם המשיב: עו"ד שאדי דבאח

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 7.11.2022 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 13620-02-22 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 7.2.2022 הוגש כתב אישום נגד המשיב לבית המשפט המחוזי. לפי המתואר בכתב האישום, ביום

30.12.2021 בשעת לילה מאוחרת, המשיב ואדם נוסף אשר זהותו אינה ידועה, נכנסו לרכב אשר המתין סמוך לכיכר המעיין בכפר יאסיף, ולאחר שהטיחו בנהג הרכב כי הוא "הורס משפחות" הורו לו לנסוע לעבר חניון סמוך. בהמשך, כך נטען, השניים תקפו את נהג הרכב באלמות, והמשיב נטל 10,000 שקלים מתא הכפפות של הרכב, ללא הסכמת הנהג. לאחר מכן, נמלטו השניים מן המקום. על סמך אירוע זה יוחסה למשיב עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 402(ב) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. המשיב נעצר ביום 12.1.2022 ומעצרו הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו. בו ביום, התקיים דיון בבקשה, ובעקבותיו קבע בית המשפט המחוזי כי קיים ניצוץ ראיתי והורה על מעצרו של המשיב עד לקבלת החלטה אחרת בעניינו (מ"ת 13648-02-22, השופט נ' סילמן).

4. ביום 1.3.2022, לאחר שדן בטענות הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. בית המשפט המחוזי הוסיף ודחה את טענת המשיב לאכיפה בדרנית ביחס לשותפים אחרים לאירוע שלא הועמדו לדיון, לאחר שקבע כי המשיב לא הרים את הנטל להוכיח שההבחנה בינו לבין החשודים האחרים היא שרירותית ובלתי צודקת. ביחס לכך צוין, בין היתר, כי עוצמת הראיות לכאורה בעניינם של אותם חשודים פחותה באופן משמעותי.

5. בהמשך לכך, בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי באותו יום, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של המשיב.

6. המשיב הגיש ערר על ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה - אך בהמלצת בית המשפט, שניתנה בשים לב לכך שטרם התקבלה החלטה סופית בעניין המעצר עד תום ההליכים, חזר בו מן הערר. בהתאמה, הערר נדחה ביום 13.4.2022, תוך שמירת טענות הצדדים לשוב ולטעון לאחר קבלת החלטה סופית בעניין המעצר (בש"פ 2305/22, השופט ד' מינץ).

7. ביום 24.4.2022, לאחר עיון בתסקיר האמור, שהמליץ על השארת המשיב במעצר נוכח רמת הסיכון הטמונה בהתנהגותו והנלמדת ממאפייני אישיותו, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי ציין כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, כמו גם מעברו הפלילי המכביד, הכולל 25 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות. בית המשפט המחוזי התרשם כי המשיב אינו ירא מן הדין ועל כן התרשם כי חלופת מעצר לא תוכל לאיין את מסוכנותו. על החלטה זו לא הוגש ערר.

8. אשר להליך העיקרי, בבקשה שבפני צוין כי ישיבת הוכחות ראשונה התקיימה ביום 19.7.2022, ולעת הזו קבוע דיון הוכחות נוסף ליום 23.11.2022.

9. הבקשה נדונה בפני ביום 6.11.2022. בשל סמיכות הזמנים בין מועד הגשת הבקשה לבין מועד סיום המעצר, ובהסכמת המשיב, הוריתי על הארכת מעצרו עד למתן החלטה אחרת בתיק זה, על מנת לאפשר דיון בטענות הצדדים לגופן.

10. לטענת המדינה, הארכת המעצר נדרשת נוכח חזקת המסוכנות שחלה ביחס לעבירת שוד בנסיבות מחמירות לפי הקבוע בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. המדינה מציינת כי למשיב למעלה מ-20 הרשעות קודמות בעבירות שונות, ביניהן עבירות סמים, עבירות רכוש והונאה, עבירות אלימות, עבירות כלפי שוטרים ובריחות ממשמורת חוקית, וכי בגין ריצה המשיב בעבר 16 עונשי מאסר. לפיכך, לשיטת המדינה קיים יסוד סביר להניח כי המשיב מהווה סכנה לביטחון הציבור, באופן המצדיק להאריך את מעצרו. עוד טענה המדינה כי קיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר גם בשל החשש להימלטותו מן הדין, בשל כך שלאחר מעשה הוא נמלט מרשויות אכיפת החוק במשך כשבועיים, וכן בשל החשש לשיבוש מהלכי משפט, לנוכח היותם של חלק מעדי התביעה מכרים וקרובי משפחה שלו. בהתחשב בכל האמור לעיל, המדינה הדגישה כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר. במענה לשאלתי הבהיר בא-כוחה של המדינה כי יידרשו דיוני הוכחות נוספים, מעבר למועד הקבוע כעת, לצורך סיומו של שלב ההוכחות, והצהיר כי בכוונת המדינה להגיש בהקדם בקשה לקביעת דיונים נוספים.

11. מנגד, המשיב התנגד להארכת המעצר המבוקשת, והלין על הימשכותו של ההליך ועל קצב התקדמותו האיטי. כמו כן, המשיב חזר על טענתו כי עוצמת הראיות הלכאוריות שהוצגו נמוכה, וכי הגשת כתב האישום נגדו, בעוד שפעלו יחד איתו שני שותפים שלא הועמדו לדין, עולה כדי הפליה ואכיפה בררנית.

12. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אני סבורה כי יש הצדקה בעת הזו להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת המעצר. אכן, טענתו של בא-כוח המשיב באשר להימשכות ההליך היא טענה במקומה. קצב התקדמותו של ההליך העיקרי מעורר אי-נחת. בעניין זה, אני רושמת בפני את הצהרת בא-כוח המדינה לפיה תוגש בקשה לבית המשפט המחוזי לקביעת מועדים נוספים לשמיעת עדים וזאת במטרה להשלים את ההליך המשפטי במסגרתה של תקופת ההארכה המבוקשת. אין ספק שנדרשת פעולה לקידום שמיעת המשפט, קודם כל מטעם הצדדים.

13. יחד עם זאת, בשים לב למסוכנות העולה מן המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום כמו גם מעברו הפלילי המכביד, ונוכח העובדה כי מדובר בבקשה ראשונה, דומה שבשלב זה גוברת ההצדקה להארכת המעצר. הליך זה של בקשה להארכת מעצר אינו האכסניה המתאימה לבירור יתר טענות המשיב בדבר חולשתן של הראיות, בפרט לאחר שאלו נדונו והוכרעו בהחלטתו הסופית של בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, שעליה לא הוגש בסיכומו של דבר ערר.

14. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 7.11.2022 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 13620-20-22 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשפ"ג (15.11.2022).

ש ו פ ט ת